

מסורת הש"ס

א) (קדושין נא. ב) לעיל פד:
ב"מ ט. יבמות פט: קדושין
מו: (תמורה ה. ג) קדושין
נ. ד) (מנחות ק. פד: בכורות
ה. טז. א) פ"י י: פנהדרן
נא. (יבמות י. ו) רש"י
ז) (קדושין נב.)

תורה אור השלם

1 ולא תשא עֲלֵיו חטא
כְּהִרְיֻמָּם אֶת הָלֶב מִמֶּנּוּ
וְאֵת קִרְשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
תַחֲלֹלוּ וְלֹא תַמְנוּהָ
בְּמִדְרֵי יָח לֵב
2 וְהִיאָה לְאֹרֶץ לְקִבּוּץ
וּבְקִלּוֹהָ בְּמִסְחָר וְלֵב
קִרְשׁ קִרְשִׁים הִוא לֹא מֵאִשׁ
י' חֶק עֲלֵימָּ: וִיקָר כִּד ט

גליון הש"ס

נכסיו מהרצוי פי עכ:
נכסיו מהרצוי פי עכ:

הגהות הב"ח

(ב) יושב"ם ד"ר וואסאזי וכו'
זיין לך למימר:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

קמג.

ר' נחמן אמר קנה מחצה. והלכתא כרב נחמן והא דלחמ' כפ"ג קדקדוין (דף נ"ה.) ולטעמינן אירמא סיפא מעשה בחמשה נשים ע' ד' וז' ואמרו הכי ולא ואמרו לא קנה לא משום דהלכתא כרב' נחמן אלא הכי צעי לתימר ותקשה למאן דלחמ' לא קנה וכי היכי דלדעיהו צריך לתרצה הכי נמי

הדרגשא אזל לרביה
צריך לתרצה לרבא:

אין ד'ר מר בקיטות איז פארט
שבו. חמשה חיון דנכל
קיסטאן הפעמי מר והחיון ממק
למה לא יתרום מזה עז זה והלא
החיון יפסור החיון והפעמי יפסור
הפעמי ולמה לר' להסוך על החיון
ונראה לר' דר' יוסי דהכא לא אייר
בשכל הקיסטאן מרים אלא אותה
שחורים נולדת מרה וקאי אהא דהנ

לֹא כִּתְּבֵם מִצִּיּוֹן וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּכִי־יִצְחָק (שְׁמֵהּ ח' פט. וס.)
 לֵב כִּהְיֶה רֶכֶּם (בַּיּוֹמָה ד' פט. וס.)
 הַמִּרְסָּה קִישוֹת וּנְמַלְחָת מִדֶּה אֲנִשְׁתִּי
 וּנְמַלְחָ סִרְוֹת מִרְוֹתָ וַיַּחְזוֹר וַיִּמְרֹס וְר'
 יוֹסִי פְּלִיג וְסִכֵּר דִּלְיָן כִּרְרָךְ לַחֲזוֹר
 וְלִמְרוֹס אֲלֵה מוֹסִפִּי מִן הַחֲצִיזֵן עַל
 הַחֲצִיזֵן דִּלְפִי וְזוֹתָה שְׁמַלְחָת מִרָה
 אֵין הַחֲצִיזֵן מִר כֵּל כָּךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲלֵיו
 תּוֹרֵת אֲוֹכֵל וְהִכִּי מִשְׁמַע כִּהְיֶה
 בִּירוּשָׁלַיִם עַל הַהִכָּה מִשְׁנֵה דִּהַמִּרְסָּה
 קִישוֹת דִּקְלָמֶר שְׁמַלְחָ אֲנִשְׁתִּי וּנְמַלְחָ
 סִרְוֹת תְּרוּמָה וַיַּחְזוֹר וַיִּמְרֹס דִּסְפֵּק
 גִּמּוֹר הוּא אִם הִיֶּה סִרְוֹת וּנְמַלְחָ
 הַפֶּרֶשָׁה אִם לֹא אֲלֵה קִישוֹת וּנְמַלְחָ
 מִרָה אֲמִלִּי הַיֶּה תְּרוּמָה הֵא וְדִלִּי
 דְּהִיֶּה מִרָה גִם כִּשְׁמַע הַפֶּרֶשָׁה וְלִמָּה
 הִיא תְּרוּמָה כִּלְל וְזִמְשִׁי עֲשֹׂאוֹת סִפֵּק
 אֲוֹכֵלִין דִּלְוֹל גִּמּוֹר הוּא אִם הַתְּרוּה
 וְלֵכֶן הִיא תְּרוּמָה וְהִכִּי נִמְנִי אֲמִרְסִי
 הֵכָל דִּמְדֹאֲרִיכִיִּי תְּרוּמָה מַעֲלִיל
 הוּא אֲלֵה דִקְנִי לִיֶּה מִשּׁוֹם דְּהוּא לִיֶּה
 לַמַּעֲמֻעִיִּה דִּקְלָמֶר" כִּהְיֶה רֶכֶּם
 (שֵׁט) עֲשֹׂאוֹת סִפֵּק אֲוֹכֵל וְלֵכֶן וַיַּחְזוֹר
 וַיִּמְרֹס וַיַּבְטֵר סִפֵּק יִמְיִיתִי בִירוּשָׁלַיִם
 הִיאֵל דִּר' יוֹסִי דִּהֵכָל דִּלְיָן לֵךְ מִר
 כִּישוֹת אֲלֵה פִימִי שֶׁנֹּ וְקֵא זְנִי
 הַסֵּט וְכִי דִבְרֵר שִׁיכּוֹל לִידִקָּה נַחֲלָן
 וְזִמְשִׁי עַל שִׁיכּוֹל דִּבְרִיקָה מַחֲלָן
 דִּתְנָא קִמָּא סִכֵּר יֵשׁ מִרְוֹת הִרְכֵּה
 תְּחִיזֵן וְרִחֲוִי לַעֲשׂוֹת סִפֵּק אֲוֹכֵלִין
 וְר' יוֹסִי סִכֵּר אֵין כִּו מִרְוֹת
 כֵּל כָּךְ וְלִי רִחֲוִי לַעֲשׂוֹת סִפֵּק
 אֲוֹכֵלִין וְלֵכֶן לֹא וַיַּחְזוֹר וַיִּמְרֹס
 הִכִּי מִשְׁמַע כִּהְיֶה דִרְבִּי יוֹסִי
 פְּלִיג אֲמַתְמִינִין דִּהַמִּרְסָּה קִישוֹת:
 אִם

אבוליון הוא כתיב
בהדיוטיו וידע מלכא דהוו קא מסייע השתא
אבוליו ואייטורניו למיטרא דהני פלנא והני
רא האומר הרי עלי מנחה מאה עשרון
מבא ששים בכלי אחד וארבעים בכלי אחד
ואם

הנה מה שיש צידו כח לקנות יקנה הכל כרז שעת: היינו דחוי
מחא מתקיים חלומי מיכר לאו קרשיא הוא דלאו מי אוקיינא כר
דקדושין (נא:) כרז נחמל דלמר דלח ואמור דלח וקיה מתח
יני סלגא. כנגד הכנסה היא מתחלה וסוף מתחלה: ויהיה לספר
למשמרת הכנסה. וכן דרייחא מבסמח יומא בפרק ראשון (דף כ:
בגמרא) וס' (דף כ:) וטעם חלה אחת משתי חלות של עשרת ארבע זף חמש
מתחלה להבין ומושל לבניו והסם (נח) מפסח חסד אינו נוטל של
מוכר יסוד אלל מרובין לענין מתנה נוטל כנגד המרובין: חלוקה
דרייחא לכהניס דף חולק עמקן: דמי כליילא. כתר מלכות: שדור
והרשימה (במגילת דף טו.) במדרש וכן הוא צא כפרחוניל חס
ס' (דף כ:) ואיפטרעניו סלגא. ע"ג דלחוני עשירי יומי: אבולי
נא: השאם דקא כתיב כו'. להסוף על מה שהיו דגילין ליתן נכתבו
(הביאים כעני כלים מביא ששים ככלי אחד ומ' ככלי אחד כו').

מס ואסטרטגי סיוע במקצה בעלמא הוו מסייעי בהדייהו השתא וכו': ששים כבלי

דברי'ש. הודע לדברי' קני כחמור מ' קנס. כמו שהחמור לא קנה
מן הול לא קנה הכא נמי כי היכי דנמי העמידם לנא בעולם לא
מן איהו נמי לא קנה: א"ל **וחמור.** את ובהמה זו תקנו נכסי' קנה
מחל. דכ"י אמר לא אתא ווחמור תקנו שיעס הוא מחלל ואחא
מחלל ולא אכד האיש חלקו כשביל
כחמור שלא תללו זה בזה: לא קנה
לא כלום. דכיון דבקעין אחד שיתק
ויסע לא נגמרה דעתו להקנות
לא כלל ואי כולם וכוין דחמור לא
גיה איהו נמי לא קנה: רב שש
ומר קנה הכל. אדס יודע שאין
קור קונה וגמר דעתו שמי שיכל
מקור משיעס קנה: כשהוא **תורס.**
ישות אחד מחמשים איכא למיחש
לנא איכא מר כפנימי שבו עפי
אין לאן אחד מחמשים כחמור
אין תורס מן המר על החמור
לנא כשהוא תורס מוסק על החמור
יגיה מקישות אחת ומתוס קישות
בשלה על הארבעות ותשע ואיכא
לנא מחוק כתרומה טובא ומחל
ורס מן החמור על החמור: ואמאי
א ווחמור עול. שאלמ קישות זה
א תרומה עול וכוין דיש בה מר
מחוק כי הרי דמר לא חיל דה

רומה ולא מנצל שם בעל מן המ"ט
י"י נמי הממוק לא יחול עליו שם
רומה אלף מאי א"ת (א) למימר
מקדשות קנה הכל ופטר מטבל את
מ"ט ולעיל נמי את ותמור אף על גב
המור לא קנה הוא קנה הכל י"י היי
הכא דמר לא קנה ותמור קנה הכל:
השאל שאל פירוש. דמר נמי הרומה
בעלייתא הוא כממוק ואין כאן את
ותמור ויניהן קוין ו' כזה: לא שאל.
הרומה חטא אם תמיון את חלבו
היפה לא אם תמיון מן הרע שאל
ליו חטא שלא עשית מזה מן המוכר:
וישאל חטא לפי. אלף יחור ויתרס
א"ת: מהשם בשם נרשם. ב"י הא"ש
קדש ופטר"ה מפרש לא שפיר אמר
ב שםע מיהא ממחיתין ארבעה
פיקט בדיה תלה שמע מיהא המקדש
קדש צביעות מקודש וש"מ קדשה
נזול לא היה מקודש ואפילו בנזול דידה
דקדקתי שלהן היתה ושל צביעות היתה
ועמאל צביעות הדפקר הוא הא
שאר שני שבע וש"מ אשה
ששאר שנים למיניהם ואפי' במקום
נגעשים על צד שהרי קבלה אחת על
י' טול ונתקדשה היא ותצרימה
לכללה ונתקדש צדו ו' לזו: אין
חיות מקדשו. קדשוין שאלין
סורין לביאה לא הו קדשוין כלל
אפי' נחלה מייחור: ואמאי. נכריות
מקדשות הוא את חתמס הוא הרי
השם בכללה ו' טול חמש נכריות

לחיות וכי היכי לחיות לא קט נכריות נמי לא יקט אלא שמת
ב הוה בר איזי כחלוס. ומשום לחמרה לי דמתיב בר איזי ת
מתייה: הראויים חסות בכלל ואיזי הוא דמקיל לה
מחובה לעובר כשהולך קנה כרז נחמן. פירוש רבתי מנהל:
לחם הפנים כתיב אהרן בן הכן גדול מנחם לכהן גדול ומח
מחן האם גבי הכן גדול [וה] מקריב חלק בראש וטעל חלק בראש ומתי
לחם הפנים רבי אומר לעולם חמש שנאמר ויהיה לאחר ולע
היבא "כי חלות שמים מערבות שם המערכת. ומחלן אנו למדין
אח. בכלל שאר כהנים אש"כ בלא גלי ביה קרא עלה כבד אהרן א
קיסר. הטיילו על אלו לעשושה: אבולי ואיסטריטי. עשירים ושר
פירוטוי. יתיבס ומכז פלשחמן מתברמין ואיסטריטי (שחל 6 ד
הו כתיב. כבזש על מלך ליתן חלל אלא שאסטרטיטי מסייע להו
ח: מסיב ר' יורל. ר' יוסף: האומר הרי עני מנחה מאה
עליון

מה חצי קישות אחד בלבד הואיל יש מר בתיכו ואינו כולו מתוק ומצא תרס מן
בכר מוסף עליו עוד חצי קישות כדי שיהא זה חצי חיצון במקום הפר שבאותו קישות

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום (המסד)

[illegible]

מס ואסטרטגי סיוע במקצה בעלמא הוו מסייעי בהדייהו השתא וכו': ששים כבלי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones